

Hermelijnweg 12
1338 BE Almere
Tel 036 5370340
havenlicht@chello.nl
www.havenlicht.com
NL71 INGB0005545299
BIC INGBNL2A
RSIN 816655789
K.v.K. 41023812

NIEUWSBRIEF : ZOMER EDITIE

Jaar : 2022

NR. : 169

Datum: 27 juni

Alweer kunt u prachtige verhalen lezen over hoe de naam van de Here Jezus groot wordt gemaakt in de havens. We

volg Het Havenlicht
op
Instagram

Havenlicht / S.C.F.S.
By grace you have been saved!
Dutch seamens mission. Helping and caring for
seafarers.

komen graag bij u in uw kerk of kring om te vertellen en iets te laten zien over het werk. Heeft u jassen, truien, en andere goede kleding die u niet meer draagt? Wij ontvangen ze graag voor zeelieden. U kunt ook door mutsen te breien een zegen voor zeelieden zijn. Wij sturen u graag het breipatroon. Het komt regelmatig voor dat zeelieden geen reistassen (meer) hebben. Mocht U een reistas of cabinetas niet meer gebruiken? Zeevarenden zijn er ontzettend dankbaar voor.

Regio IJmuiden - de bemanning voorzien van Bijbels in hun eigen taal

Zo maar twee voorbeelden van onze scheepsbezoeken.

Begin mei 2022 bezoeken wij een grote bulkcarrier bij de Hoogovens in IJmuiden. De bemanning bestaat uit Filipino's,

de kapitein is een Oekraïner. Het schip is vannacht binnen gekomen met 180.000 ton steenkool, na een zeereis van 60! dagen uit Port Hedland, Noordoost Australië, rond Kaap de Goede Hoop. De kapitein vertelt over zijn machteloosheid de afgelopen maanden op zee, terwijl zijn land in oorlog is. Zijn gezin woont in Odessa. Vanochtend had hij contact met zijn vrouw: de kinderen zijn overstuur, soms moeten zij driemaal in een nacht met luchtalarm hun bed uit en in de parkeergarage schuilen. Ik bied aan voor hem en zijn gezin te bidden, maar hij wijst zonder woorden op de twee vertegenwoordigers van de Griekse rederij die ook in het kantoor aanwezig zijn. Hij zegt: "Bid a.u.b. voor ons, maar niet hier, en publique". Ik beloof hem dat te doen. De bemanning krijgt Sailor Bibles en kleding van Anneke. Begin juni een andere bulkcarrier.

Het krioelt van bewapende douaneambtenaren, vergezeld van speurhonden op dit schip. Niettegenstaande deze indrukwekkende vertoning mogen wij de bemanning voorzien van bijbels in hun eigen taal en bidden wij voor groepjes Filipino's aan dek, voor Zijn zegen en bescherming. En natuurlijk voor hun familie thuis. Wanneer wij dat voorstellen, wordt dat vrijwel altijd op prijs gesteld.

De Zuid Koreaanse kapitein is Christen, ik laat hem Filippenzen 4:6 en 7 lezen. Wanneer ik later langs zijn hut loop, zie ik dat hij in de bijbel zit te lezen... Twee man lopen met mij mee naar Anneke in de auto op de kade, zij krijgen tasje met persoonlijke spulletjes, zoals shampoo, tandpasta, zeep, een wollen muts, een T-shirt, etc.

Dankbare mannen zwaaien ons uit.

Blijft u a.u.b. voor ons bidden, in het bijzonder voor Anneke haar gezondheid.

Vriendelijke groeten en Gods zegen, **Jan en Anneke Best.**

Rotterdam - met blijdschap een Bijbel in hun eigen taal

De eerste persoon die ik aan boord van dit schip met Russische-en Oekraïens- sprekkenden ontmoet is een officier, op dit ogenblik de enige in deze scheeps-kantoorruimte.

Hij verwelkomt me heel gastvrij en luistert vervolgens aandachtig naar de boodschap van het Kruis en de verlossing.

Wat fijn om te mogen ervaren dat zulke ontmoetingen niet door mij - maar door het werk van

God - tot stand komen. De Evangelie-kubus is voor hem - maar ook voor mij - een goed hulpmiddel om het evangelie te presenteren. Op de gang zie ik twee andere zeelui lopen, met wie ik eveneens in contact kom. De ene is een Russisch sprekende, de ander komt uit Georgië. Dat komt goed uit ... Ik had al eerder - op het laatste moment - een Georgisch N.T. in m'n tas gedaan, niet wetende dat deze man, maar ook de ander blij is met de lectuur in hun eigen taal. Op een ander schip is er de ontmoeting met een Zuid-Amerikaanse zeeman van middelbare leeftijd. Hij heet Juan, hoor ik later pas van hem. Hij vertelt wat over zichzelf en over z'n gezin - en is ook de enige Spaanssprekende aan boord. Juan en ik nemen hartelijk afscheid en hij neemt na afloop dankbaar christelijke lectuur in zijn taal aan. Er zijn ook nog twee opvarenden uit een Moslimland aan boord, en ik ontmoet vluchtig één van hen. Dan kom ik op een schip met Griekse zeelieden en met o.a. J.R. en Lao uit de Filipijnen.

Het is niet door mij, maar doordat God ons op het spoor leidt naar mensen van Zijn keuze.

Zo ook op een schip met een - grotendeels - uit Kroatië afkomstige bemanning. Deze nemen - naast enkele traktaten ook - met blijdschap - een Bijbel in hun eigen taal in ontvangst, na eerst contact met hen te hebben gemaakt.

Dank u, dat u deelgenoot bent, van dit werk onder zeelieden op de grote vaart.

"Mijn God zal uit de overvloed van zijn majesteit elk tekort van u aanvullen, door Christus Jezus", Filippenzen 4: 19 in het Engels "And my God will meet all your needs according to His glorious riches in Christ Jesus".

Met vriendelijke groet, **Wout de Vries**.

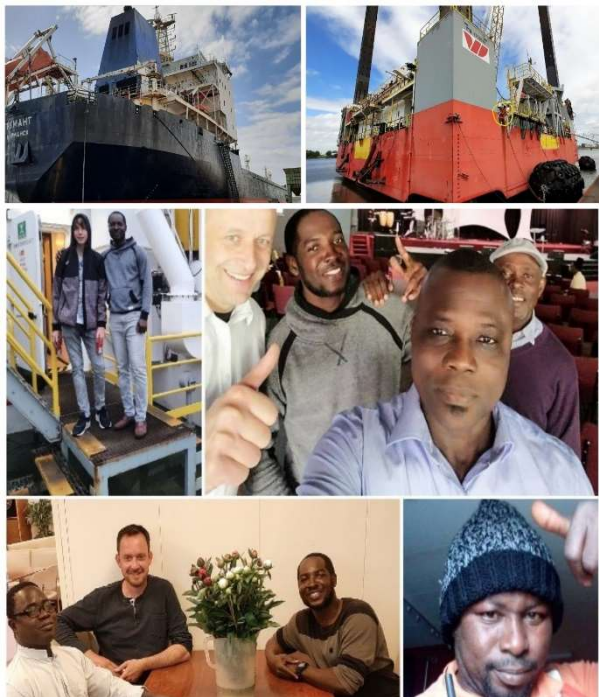
Amsterdam - Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God

Mijn zoon was volledig geconcentreerd een bouwdoos aan het schilderen. Het is een bouwdoos van de Titanic. Over dat schip en de ramp valt genoeg te vertellen (zoek bijv. maar eens op 'Pastor Harper') maar als vader en tevens ook modelbouwer ben ik vooral trots dat mijn zoon modelbouwen ook leuk vindt. Ik moet me hierbij wel inhouden om hem niet te veel te helpen, het hoeft niet perfect, ik probeer alleen maar een klein beetje te coachen waar nodig of als hij hij daarom vraagt. Dit doet me denken aan onze hemelse Vader, Zijn ogen zijn op ons en Hij weet waar we bezig zijn of tegenaan lopen. Wat een geweldig bemoediging is dat voor ons als gelovigen! En tegelijkertijd zijn wij zelf als een 'bouwdoos' in Gods hand zoals ook verwoord in Efeze 2:10; *Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.*

Een Russisch schip heeft bijna een half jaar in de Amsterdamse haven gelegen, eerst vanwege noodzakelijk onderhoud maar vanaf eind februari werd het door de sancties ook nog eens onmogelijk om weg te varen. Wat nu? Niemand wist dat eigenlijk. Maar de bemanning had aan veel gebrek, maar gelukkig was er ook veel hulp. De bemanning was eerst wantrouwend maar na het 3^e bezoek word ik uitgenodigd om mee te eten en komen de verhalen los. Hierbij blijkt ook hoe gevarieerd de Russische nationaliteit eigenlijk is; zo zijn er bemanningsleden afkomstig uit Noord-Rusland maar ook Tartaren en de bootsman blijkt weer afkomstig uit Azerbeidzjan. Ze spreken niet of nauwelijks Engels, de taalbarrière is dus groot, maar waar nodig vertaalt

hun stuurman. Ondertussen leest een oudere matroos heel nauwgezet de Russische evangelisatiefolder en regelmatig citeert hij luidkeels hieruit. Dit bedoelt hij een beetje spottend, als grap maar zijn collega's luisteren ondertussen wel en na afloop van hun maaltijd nemen ze een aantal Russische Bijbels of lectuur mee. In de haven van Scheveningen kom ik op een groot Noors zeilschip, een driemaster, ik kijk mijn ogen uit.

Het schip is net aangekomen vanuit de Azoren, met aan boord ruim 50 studenten van diverse nationaliteit. Deze studenten blijven 9 maanden aan boord en trekken hierbij de hele wereld over. Onderweg volgen ze het onderwijs van de 'School of Life' en leren hierbij ook veel levenslessen. Ze slapen in hangmatten en er is geen WiFi. Ik word gastvrij ontvangen en krijg een uitgebreide rondleiding over en door het schip, onderweg spreek ik studenten

en bemanning. Zowel de mutsen als de sailor-Bibles die ik bij me heb blijken populair, mijn tas is helemaal leeg als ik het schip afga. Wat een mooie gelegenheid was dit om ze op hun levensreis ook de Word-of-Life te kunnen geven! *Jesus zei: Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven. (Joh. 11:25)*

- In een uithoek van de Amsterdamse haven ligt een boorplatform, het is een eenzame plek, maar tot mijn verassing zit er een grote bemanning op met veel Afrikanen. Vanwege onderhoud hebben ze wel een maand in onze haven gelegen. Een aantal mannen wilden heel graag Afrikaanse stoffen bestellen bij een Nederlands bedrijf alleen lukte hun dat niet dus hiermee konden we praktisch helpen waardoor ze heel blij werden. Ze vonden het maar koud hier dus de mutsen kwamen goed van pas. Aan boord is ook een zogenaamde 'fellowship'; elke avond komt een groep mannen bij elkaar om Bijbel te lezen en te bidden. We konden voorzien in hun behoefte aan meer Franse Bijbels en Bijbelstudiemateriaal. Aan hun leider vroeg ik; waarom doen jullie dit?

Zijn antwoord was heel duidelijk; 'Jesus zegt zelf; waar 2 of 3 in Mijn Naam bijeenkomen zal Ik in hun midden zijn. En wij hebben Jezus elke dag heel hard nodig!' Het was echt geweldig om deze mannen te ontmoeten en met hen mee te bidden.

Hartelijke groet, **Marien Gijsbertsen**.

Zending op zee: onderwijs op zeevaartscholen, Bijbelscholen en aanboord van schepen

Beste lezer, kijk eens wat voor schepen we hier tegenkomen! Twee prachtige kustvaarders van de jaren zestig. Toen we aankwamen leek er niemand aan dek te zijn, maar 's avonds op de kade was het contact gauw gelegd. Eén van de blauwe coasters had een kapotte tandwielkast en de andere lag langs zij om de lading cement over te nemen, wat weken duurde. Er lagen nog meer kleine schepen met bemanning uit o.a. Sri Lanka, maar voornamelijk uit West-Afrikaanse landen. We werden uitgenodigd om elke avond te komen om elkaar te ontmoeten, voor God te zingen, te bidden en de Bijbel te bestuderen.

Zo was er een gelegenheid om een groep zeelieden bekend te maken met de Bijbelse uitnodiging om Zijn Woord te kennen en regelmatig samen te komen, zelfs op zee. Twee weken lang gingen we elke avond buiten aan dek (of binnen bij regen) aan het werk met het lesmateriaal van "kerk op de oceanen," wat ook van ons schip ongeveer vijftien mensen trok, terwijl andere groepen naar andere schepen gingen met gitaar en liedboeken. "Nu weet ik dat ik

niet alleen op zee ben voor mijn boterham, maar om Jezus bekend te maken!" "Ik vaar al 20 jaar en wist al die tijd niet dat er een kerk kan bestaan op de oceaan!"

Tussen de bedrijven door hielpen we hen ook met wat reparaties in de machinekamer, reserveonderdelen, literatuur en leesbrillen.

De Syrische kapitein deed niet mee met de avonden maar was wel erg dankbaar voor een Bijbel in zijn taal en had de nodige gesprekken met onze Arabisch sprekende broeder.

Op zondagen nam de Afrikaanse bemanning ons mee naar de zeemanskerk en werden bij de vakbond ook enkele juridische knelpunten opgepakt.

We sloegen ook de armen ineen met de lokale zeemansmissie, van wie we prachtige kleding kregen en we hebben veel literatuur kunnen geven voor zeelieden, de kinderen en volwassenen van hun zeemanskerk en hun beginnende Bijbelschool.

Michiel Kramers.

Dordrecht en Rotterdam - het evangelie van Christus aan zeevarenden presenteren

Vandaag had ik weer een gezegende dag met de bemanning; hoewel we slechts 2 schepen hebben bezocht, was het welkom dat we aan boord kregen zeer bevredigend.

Het eerste schip was een Turks schip met de hele Turkse bemanning; We werden zeer goed ontvangen en hoewel we geen Bijbels in het Turks hadden, bezorgden we enkele Bijbels en christelijke lectuur aan enkele bemanningsleden.

Ik mocht ook een Engelse Bijbel (Interactive Sailor Bible) afleveren en een van de bemanningsleden was daar erg blij mee en bedankte voor het cadeau.

Hij luisterde een tijdje naar het evangelie en toen we weer vertrokken wenste hij ons een fijne dag. Op het tweede schip waren we langer aan boord dan op het eerste.

Het was een Zweeds schip waarvan de meerderheid van de bemanning uit Zweden bestond, maar er waren ook bemanningsleden uit de Filippijnen.

Ze waren erg vriendelijk en gastvrij voor ons en we konden zelfs met hen lunchen.

Het eten was best lekker, en onder het eten spraken we met een deel van de bemanning en de kapitein van dit schip die ons hadden verwelkomd.

Ze luisterden aandachtig en beantwoordden altijd onze vragen.

Ook mocht ik een cadeautje afgeven aan de kapitein van het schip, die was heel blij. De rest kreeg Bijbels en christelijke lectuur in het Engels.

Het was een heel lange maar zeer productieve bijeenkomst waar we de cultuur van elke nationaliteit konden leren kennen en natuurlijk konden spreken en het evangelie van Christus aan zeevarenden konden presenteren.

Vanaf het moment dat we aan boord kwamen en bij het verlaten van het schip namen de zeevarenden graag de Bijbels en de evangelieboodschap aan.

Fábio Jefferson.

Amsterdam - iedereen stond mooi open voor het gesproken woord van God

Meerdere keren heb ik gesproken met een Russische kapiteins, verder ook met bemanningsleden uit Colombia, Nicaragua, Honduras, India, Letland, Estland, Litouwen, Filippijnen, Roemenië, Oekraïne, Indonesië, Engeland, Canada, Nederland, India en andere landen.

Twee maal hoorde ik mijn naam als herkenningsgroet van Filippijnen die twee jaar geleden op een ander schip zaten, waar ik vaak op bezoek ben geweest! En natuurlijk móést ik weer een flink bord leeg eten aanboord van een van de schepen. Mensen waren zo blij met het bezoek.

We worden steeds weer gevraagd terug te komen. God is aan het werk!

Aan twee Russische kapiteins kon ik een flessenscheepje geven en beiden straalden van dankbaarheid.

Ook waren zeevarenden erg blij en dankbaar voor al het evangelische materiaal en voor houten kruisjes en kleding. Zelfs was iemand blij met een paar nieuwe pantoffels die ik juist die dag had meegenomen.

Iedereen stond ook mooi open voor het gesproken woord van God.

En daar gaat het natuurlijk om!

Een Filipijnse kok die net nieuw aanboord was gekomen, bleek erg hongerig te zijn naar Gods woord! Hij was dankbaar voor mijn bezoek.

Heb met hem de Bijbel geopend en gebeden voor hem en voor zijn gezin ver weg in de Filippijnen. Hij kreeg tranen in zijn ogen. Hij was blij met het houten kruisje en heeft ook diverse kleding uitgezocht.

Op een dag kreeg ik duidelijk de ingeving om snel naar een bepaalde plek in de haven te gaan rijden.

Toen ik daar aankwam vertelde de kapitein mij dat het schip vijf minuten later echt moest vertrekken. Ze begonnen al met het los maken van de trossen.

Ik was dus precies op tijd om de vier Filippijnen en de Nederlandse bemanning iets mee te geven van het Woord van God.

Dus het was voor mij heel duidelijk, dat die ingeving de stem van God was, de Heilige Geest die ons leidt op de weg die wij moeten gaan.

De meeste zeevarenden met wie we de afgelopen maanden contact hebben gehad stonden open voor Jezus en het Woord van God.

Wij bezoeken ook de binnenvaartschepen en zo ontmoette

ik een Filipijnse matroos die als enige Filipijn aanboord was en het erg moeilijk had om zo lang in z'n eentje van huis te zijn. Gelukkig mag hij in september op vakantie naar de Filippijnen.

Nadat hij divers Bijbels materiaal had ontvangen inclusief enkele kledingstukken, kreeg hij ook een reistas die heel goed van pas kwam! Tenslotte met - en voor hem gebeden.

De Schipper en hij waren blij met het bezoek!

En intussen is Yvonne altijd heel druk aan het werk met o.a. het breien van mutsen en sjaals voor de zeevarenden, waar altijd veel behoefte aan is. Zij vragen er zelfs om, als wij aanboord komen.

Hartelijk dank voor uw trouwe gebed en ander blijf van medeleven!

Met hartelijk groet **Theo en Yvonne van Zuilekom**.

De zeevarenden in deze nieuwsbrief heten in werkelijkheid anders. Om privacy redenen wordt hun echte naam niet vermeld. De foto's in deze nieuwsbrief zijn met toestemming geplaatst. Onze dank gaat uit naar: City Bibles, WIN-NL Seafarers' Ministry, Nederlandse Zeevarenden Centrale, Seamen's Centre Amsterdam, Gospel Recordings Nederland, Evangelisatie Anderstaligen Service, De Bijbelvereniging, Zakbijbelbond, Christian Aid Ministries, Operatie Mobilisatie, Our Daily Bread Ministries en anderen niet met name genoemd, die allen op hun eigen specifieke wijze, een steentje bijdragen om het werk goed te kunnen doen.

Graag willen we opnieuw aan u vragen om te blijven bidden voor de gezondheid van **de mensen van Het Havenlicht en hun gezinnen**, maar met name voor **Jan Peter Kapteijn, Hanny de Vries, Anneke Best en Inez de Baat**, om door te kunnen gaan en te volharden in het speciale werk wat God gegeven heeft om te doen. Wilt u ook bidden voor geopende deuren en geopende harten! Wij geloven in een God van wonderen!

Hartelijk dank voor al uw trouwe waardevolle gebed en ander blijk van geweldig fijn medeleven!

Zo werkt de Heer door u heen, zodat zeelieden **Zijn Woord** kunnen horen en aanvaarden!

Wij zijn de Here God zeer dankbaar voor de vele mogelijkheden om een zegen voor zeelieden te kunnen zijn!

Amsterdam:	Theo van Zuilekom Yvonne van Zuilekom Marien Gijsbertsen	wthvzuilekom@gmail.com yhvzuilekom@gmail.com marchris@solcon.nl
Passagiers schepen:	Jan Best Anneke Best Jan Gooijer	janbest.sr@gmail.com annekebest@gmail.com jan.gooijer@live.nl
Rotterdam:	Felix Henrichs René Reifel Wout de Vries	felix.henrichs@scfs.org rene.reifel@web.de woutdevries4@gmail.com
Regio IJmuiden:	Jan en Anneke Best	janbest.sr@gmail.com
Delfzijl, Eemshaven:	Jan Peter en José Kapteijn	j.p.kapteijn@hotmail.com
Harlingen:	Jan Gooijer	jan.gooijer@live.nl
Amsterdam, Scheveningen:	Marien Gijsbertsen	marchris@solcon.nl
Ambulant medewerker:	Michiel Kramers	m.kramers@hotmail.com
Dordrecht:	Fábio Jefferson	fabiojefferson92@yahoo.com
Algemeen:	Wim en Inez de Baat	wimdebaat@gmail.com
Chinese bemanning:	Desmond en Liz Heng	mhheng@gmail.com
Vertaalwerk, houten kruizen		
Flessenscheepjes:	Gerrit Huisman	ghuisman@live.nl
Webmaster, grafisch vormgever:	Tom Hofkamp	tomhofkamp@solcon.nl
Ambassadeur:	Robbert Speelman	r.speelman@me.com
Stichting bestuur:		
Voorzitter:	Theo van Zuilekom	wthvzuilekom@gmail.com
Secretaris:	Jan Best	janbest.sr@gmail.com
Penningmeester:	Jan Gooijer	jan.gooijer@live.nl

IBAN NL71INGB0005545299 - BIC INGBNL2A

ANBI geregistreerd onder RSIN nr. 816655789 - KVK nr. 41023812

Contact: havenlicht@chello.nl -- +31 36 5370340 -- www.havenlicht.com

Als u deze nieuwsbrief niet meer wil ontvangen kunt u dit aan ons kenbaar maken.